

प्रसादसुखीमाला ओष्ठभ्याश्च दीयताम् ।
 नृदङ्गतालललितं कीर्तनं कीर्तयतां ततः ॥
 जयशब्दो नमःशब्दः शङ्खशब्दश्च गीयताम् ।
 विप्रेभ्यो याचकेभ्यश्च वित्तमन्त्रश्च दीयताम् ॥
 विरक्तश्चेद्भवेत् श्रोता गीता वाष्वा परेऽहनि ।
 दृष्टश्चैतदा होमः कर्मयः कर्मशान्तये ॥
 प्रतिज्ञोकश्च जुहुयाद्विधिना दशमस्य च ।
 पायसं दधि सर्पिश्च तिलादिमधुसंयुतम् ॥
 अथवा हवनं कुर्याद्वायव्या सुषमाहितः ।
 तन्मयत्वात् पुराणस्य परमस्यास्य तत्त्वतः ॥
 होमाश्रितौ बुधो ह्यौषधं दद्यात्तत्फलसिद्धये ।
 नानाकिञ्चननिरोधार्थं न्यूनताधिक्यताखयोः ॥
 दोषयोः प्रशमार्थं नु पठेन्नामसहस्रकम् ।
 तेन स्यात् सफलं सर्वं नास्त्यस्मादधिकं यतः ॥
 द्वादश ब्राह्मणान् पञ्चाङ्गो जयेन्मधुपायसैः ।
 दद्यात् सुवर्णं धेनुञ्च व्रतपूर्वतत्सिद्धये ॥
 शक्तौ पलत्रयमितं स्वर्णसिंहं विधाय च ।
 तत्रास्य पुस्तकं स्थाप्य लिखितं ललिताक्षरम् ॥
 संपूज्यावाहनाद्वेत्तुपवारैः सदक्षिणम् ।
 वस्त्रभूषणगन्धाद्यैः पूजिताय यतात्मने ॥
 आचार्याय सुधीर्हन्ता सुक्तः स्याद्भवन्मनैः ।
 एवं कृते विधाने च सर्वपापनिवारणे ।
 फलदं स्यात् पुराणान् श्रीमद्भागवतं शुभम् ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणां साधनं नात्रसंशयः ।
 इति ते कथितं सर्वं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥
 श्रीमद्भागवतेनैव भक्तिसुक्तिः प्रकाशिता ॥
 इति पाद्मोत्तरखण्डे श्रीभागवतमाहात्म्ये
 ६ अध्यायः ॥

पारायणिकः, पुं, (पारायणं वर्णयतीति । पारा-
 यण + "पारायणतुरायणेति ।" ५।१।७२ ।
 इति ठन् ।) पाठकः । ह्वाचः । इति सिद्धान्त-
 कौमुदी ॥

पारावकः, पुं, (पृपूर्त्तौ + वच् । पारं पूर्त्तं
 ऋच्छतीति । ऋ गतौ + उक्त् ।) प्रस्तरः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥

पारावतः, पुं, (पारं गिरिदुर्गं नद्यादिपरपारं
 आपततीति । पार + आ + पत + अच् । ऋषो-
 दरादित्वात् पञ्च षः । उड्युयने सुदक्षत्वा-
 देवाख्य तथालम् । वहा, परावददूरदेश-
 स्तस्मिन् अन्तरीयादिदूरदेशे भवः उड्युय-
 मानः सन् स्थित इत्यर्थः । परावतु + अच् ।)
 पश्चिमविशेषः । पाथरा इति भाषा । तत्पण्यायः ।
 ह्येयकण्डः २ कपोतः ३ रत्नलोचनः ४ । इति
 रभवः ॥ पारापतः ५ कलरवः ६ अरुण-
 लोचनः ७ मदनकाजुरवः ८ कामी ९ रत्न-
 लोचनः १० मदनमोहनवाग्विलासी ११ कण्ठी-
 रवः १२ सहकपोतकः १३ ॥ (यथा,—
 "सिंहो बली हिरदङ्गुलरमांसभोजी
 संवत्सरेण क्रूरते रतिमेकवारम् ।
 पारावतः खलु शिलाकणमात्रभोजी
 कामी भवेद्दुर्दिनं वद कोऽत्र हेतुः ॥"
 इत्युद्धतः ॥)

अस्य मांसगुणाः । क्षिप्रत्वम् । मधुरत्वम् ।
 गुरुत्वम् । शीतलत्वम् । पित्तासदाहनाशित्वम् ।
 नव्यत्वम् । वीर्यवृद्धिदातृत्वम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ रसे पाके स्वादुत्वम् । कषायत्वम् ।
 विशदत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ तद्देशो यथा,—
 "पारावतोऽप्यो वगदेशी कासुको घुलघुलारवः ।
 पारावताङ्गिपिच्छश्च ज्ञेयो गलरवश्च सः ॥"

इति राजनिर्घण्टः ॥

मर्कटः । तिन्दुकः । इति मेदिनी । ते, २।२२ ॥
 गिरिः । इति हेमचन्द्रः ॥ (नागविशेषः । यथा,
 महाभारते । १।५७।११ ।

"पारावतः पारिजातः पाण्डुरो हरिणः कृशः ।
 विहङ्गः शरभो मेदः प्रमोदः संहतापनः ।
 येरावतकुलारेते प्रविष्टा ह्यश्वाहनम् ॥"

अन्वर्गानामन्यतमः । यथा, सुश्रुते । १।४२ ।

"दाडिमामलकमातुलुङ्गान्नातककपित्थकरमह-
 वदरकोलाचीनामलकतिन्तिङ्गीकोग्राश्वभय-
 पारावतवेचफललकुचाचवेतसदन्तशटकसुरा-
 युक्तचौवीरकतुषोदकधान्यान्प्रभृतीन् समा-
 सेनाब्जो वर्गः ॥" * ॥ परातु शूचोरहङ्कारात्
 अवति रञ्जतीति । अव रञ्जणे + श्रृङ् । ततः
 पारावते इदमिति । तस्येदमित्यञ् । दत्तात्रेयस्य
 गुरुः । इति चिन्तामणिः ॥)

पारावतपदी, स्त्री, (पारावतस्यैव पादो न्यूनं
 यस्याः । डीष् । पद्मावः ।) पारावताङ्गिः ।
 नयाफदकौ इति भाषा ॥ इति रत्नमाणा ॥

काकजङ्घा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,
 सुश्रुते चिकित्सितस्थाने । ६ अध्याये ।

"पारावतपदीदन्तीवाङ्गुलीकेशराज्येः ।
 कण्टकाया च तत् पक्षं घृतं कुष्ठियु योजयेत् ॥"

पारोवताङ्गिः, स्त्री, (पारावतस्य अङ्गिरिव
 अङ्गिमूलं यस्याः ।) ज्योतिष्मती । इत्यमरः ।
 २।४।१५० ॥

पारावताङ्गिपिच्छः, पुं, (पारावताङ्गिरिव पिच्छः
 पश्चात्प्रदेशो यस्य ।) वगदेशीयपारावतः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥

पारावती, स्त्री, (पारावतस्यैव अनिरस्यस्या इति ।
 अच् । ततो डीष् ।) गोपगीतम् । नदीमेदः ।
 (यथा, हारीते प्रथमस्थाने ७ अध्याये ।

"तथा चर्मखती वेजवती पारावती तथा ॥"
 लवलोपलम् । इति मेदिनी । ते, २।२२ ॥

पारावारं, स्त्री, (पारं नद्यादिपरपारं आह्वयो-
 तीति । आ + वृ + "कर्मयण्यम् ।" ३।२।१ ।
 इत्यञ् ।) तटद्वयम् । इति मेदिनी । रे, २८१ ॥

पापावारः, पुं, (पारावारं तटद्वयं पारं अवर-
 रश्च वा अस्त्वस्येति । अच् ।) समुद्रः । इत्य-
 मरः । १।१०।१२ ॥ (यथा, देवीभागवते ।
 १।५।५६ ।

"यद्वर्णं कौलानं कलयितुमशक्तः स तु नरः
 कथं पारावाराकलनचतुरः स्याद्वतमतिः ॥"

पारावारीणः, त्रि, (पारावारं गच्छतीति ।
 पारावार + "राडावारपारादृचसौ ।" ४।२ ।

६३ । इत्यत्र "अवारपाराद्विहृतीतादपि विप-
 रीताचेति वक्तव्यम् ।" इति वार्त्तिकोक्ता खः ।)
 पारावारे गच्छति यः । पारावारशब्दात्
 गीनुप्रत्ययनिव्यञ्जः ॥

पाराशरं, स्त्री, (पाराशरेण कृतमिति । पाराशर
 + अञ् ।) पाराशरोक्तमिच्छुचनम् । इति
 पाराशरिशब्दटीकायां भरतः ॥ (सप्तपुराण-
 विशेषः । इति पुराणम् ॥ घृतविशेषः । यथाह
 चक्रदत्तः ।

"यष्टीवलागुडुच्यपञ्चरत्नीतुलं पचेत् ।
 शूर्पेऽपामरभागस्ये तत्र पात्रे पचेद्घृतम् ॥
 धात्रीविहारीचूरसे त्रिपात्रे पयसोर्म्मले ।
 सुपिष्टेर्जौवनौयैश्च पाराशरमिदं घृतम् ॥"

पाराशरः, पुं, (पाराशरस्यापत्यं पुमान् । परा-
 शर + "ऋथ्यन्वेति ।" ४।१।११४ । इत्यञ् ।)
 व्यासदेवः । इति शब्दरत्नावली ॥ (पाराशर-
 कृतस्तुतिरसंहिताविशेषः । यथा,—

"कृते तु मानवो धर्मस्तेतायां गौतमः स्मृतः ।
 द्वापरे शङ्खलिखितः कलौ पाराशरः स्मृतः ॥"

अस्य विशेषविवरणम् पाराशरशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
 पाराशरसम्बन्धिनि, त्रि ॥

पाराशरकल्पिकः, पुं, (पाराशरः पाराशरकृतः
 कल्पकं वेत्ताधीते वा । "विद्यालक्ष्यकल्पान्ता-
 चेति यक्तव्यम् ।" ४।२।६० । इत्यस्य वार्त्ति-
 कोक्ता ठक् ।) पाराशरकल्पाध्यायी । पारा-
 शरकल्पवेत्ता । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

पाराशरिः, पुं, (पाराशरस्यापत्यम् । "अत इह ।"
 ४।१।६५ । इतीप् ।) वेदव्यासः । इति
 भूरिप्रयोगः ॥

पाराशरी, [नृ] पुं, (पाराशर्येण प्रोक्तं भिच्छु-
 मधीते इति । पाराशर्य + "पाराशर्येणिका-
 लिभ्यां भिच्छुनट्ठञ्चयोः ।" ४।३।११० ।
 इति णिनिः ।) मस्करौ । चतुर्थांशमी । परा-
 शरेण प्रोक्तं भिच्छुचनं इत्यर्थे यो पाराशरं
 तद्विद्वतेऽस्याध्ययनायेति नैकाजादिति इह ।
 इत्यमरभरतौ ॥

पाराशर्यः, पुं, (पाराशरस्यापत्यम् । पाराशर +
 "गर्गादिभ्यो यञ् ।" ४।१।१०५ । इति
 यञ् ।) व्यासः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
 देवीभागवते । १।४।३२ ।

"पाराशर्य ! महाभाग ! यत्नं पृच्छसि
 मामिह ॥")

पारिकाङ्क्षी, [नृ] पुं, (पारमचाक्षीति । इति ।
 पारि ब्रह्मज्ञानं तत् काङ्क्षतीति । काङ्क्ष +
 णिनिः ।) तपस्वी । इत्यमरः । २।७।४२२ ॥
 मस्करौ । इति हेमचन्द्रः । ३।४७४ ॥

पारिजातः, पुं, (पारमस्याक्षीति पारी समुद्रस्तस्मात्
 जातः । समुद्रमन्यनकाष्ठे तद्गर्भजातत्वात् तथा-
 त्वम् । पारिणोऽन्नजातः इति कश्चित् ।) पारि-
 भद्रद्वयः । सुरतवः । इति मेदिनी । ते, २।११ ॥
 (समुद्रमन्यनकाष्ठेऽख्योत्कर्षितकथा यथा,
 भागवते । ८।८।६ ।